

Ivan Medvedović, dipl. ing.

J. Staničića 8, Samobor

Poštovani dragi Treneru,

Jako mi je žao što nisam mogla doći na obilježavanje 50 godina našeg Kluba. Isprika je, kao i uvijek, posao!

Najviše želim što Vas nisam vidjela kako bi Vam i javno zahvalila za sve učinjeno u mom (....i naravno sestri) odrastanju i sazrijevanju.

Nisu samo bili važni sportski rezultati ili nagrada banke (još uvijek čuvamo te štedne knjižice) ili to što je i sestri i meni bila ponuđena sportska stipendija (koju je naš otac odbio uz napomenu da ima djece kojima to više treba...). Najvažnije je to da je sport i danas (....u ovoj dobi) dio našega života, dio koji oplemenjuje i uljepšava život! Zahvaljujući Vama, prvo našem susjedu, a kasnije treneru, počele smo igrati, a kasnije i trenirati stolni tenis. Tu smo stekle pozitivne navike dolaska na treninge i natjecanja, ali i bolje organizacije vremena (rezultati u školi su bili odlični). Kasnije sam naučila da je sport taj, koji osim što bitno doprinosi boljem fizičkom razvoju djece i mladih, a kasnije i prevenciji brojnih bolesti, također djeluje i na mentalno zdravlje poboljšavajući koncentraciju, pamćenje, samopouzdanje, samopoštovanje, a u odrasloj dobi doprinosi i boljoj kontroli tj. smanjenju stresa. Bavljenje sportom uvjetuje i bolju obiteljsku i društvenu povezanost, poboljšava socijalne vještine, društvenost, etičnost, stvara sigurnija mjesta / društvo..... Kao što vidite, dosta sam se raspisala o dobrobitima bavljenja sportom. To je također sve krenulo sa stolnim tenisom i našim Klubom. Kasnije smo sestra i ja otišle na fakultete – putovalo se svaki dan u Zagreb, ali uvijek je bilo vremena za sport – bilo je tu odbojke, skijanja, slobodnog penjanja, Wind surfing-a, tenisa, golfa..... a tako je i danas - ostale su pozitivne navike bavljenja i uživanja u sportu. Štoviše, mislim da je mene ljubav prema sportu odredila u mom zvanju. Danas vodim Centar za preventivnu medicinu u Nastavnom zavodu za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“ u Zagrebu i u svom timu imam diplomiranog kineziologa (prva u Hrvatskoj) i jako se borim da to postane praksa i u drugim Zavodima. Jedan od mojih poslova je učiti svoje kolege i pacijente o tome kao tjelesno vježbanje unapređuje zdravlje i prevenira brojne bolesti (Zdravstveno usmjerena tjelesna aktivnost)....ako počnem dalje pisati o tome neću se moći zaustaviti.

Svrha ovoga pisma je da Vam još jednom iskreno zahvalim na tome što ste nas doveli u Klub, trenirali nas, imali strpljenja s nama na natjecanjima. Bilo je tu ljutnje i suza, ali i puno radosti i dogodovština. Sjećam se kad smo išli igrati s „Plivom“- sve starije i renomirane igračice, a Vi nas vozite u svom „Fićeku“ i govorite: „Treba dati sve od sebe, a poslije častim pečenim kestenjem, a ako ih pobijedite, kestene možete čistiti i u autu, ja ću čistiti!“.....i odjednom sva napetost i strah su nestali. Zamijenio ih je naš smijeh i veselje... Kao što vidite, jako ste pozitivno utjecali i na sestri i moj život i zato jedno veliko HVALA od srca.....i kako da mi ne bude žao što nisam došla na 50. obljetnicu našeg Kluba i sama Vam to rekla i na neki način te lijepe i pozitivne stvari podijelila sa mlađima – možda bi netko od njih upisao svoju djecu u naš Klub.....

Vole Vas Buba i Brana Resanović

Samobor, 18. 12.2017.